

jeg skal ikke gentage dette —, men jeg er ganske enig med den højtærede Handelsminister i, at alle disse Forhold, som er draget frem: Bankinspektørens Stilling til Erklæringen af Oktober 1923, Bankinspektørens Stilling til Regnskabet for 1924, hans Stilling til Mælkeeksporten og hans fuldkommen fejlagtige Bedømmelse deraf, og ikke alene denne — for en Bedømmelse kan jo altid være vanskelig —, men tillige hans manglende Undersøgelse af Mælkeeksporten og dens Forhold til Andelsbanken, hvert for sig absolut taler for, at Bankinspektøren ikke egnede sig til den Stilling, som han indehavde.

Jeg skal slutte disse Bemærkninger med at sige, at jeg finder den højtærede Handelsministers Handlemaade korrekt. Det var nødvendigt for ham at afskedige Bankinspektøren, naar det ærede Medlem Hr. Stauning ikke havde foretaget denne Afskedigelse. Hvis et Banktilsyn skal udføres paa den Maade, som det her er blevet udført af Bankinspektør Hald, saa maa vi hellere undvære hele Banktilsynet og Bankspektionen, thi saa skaber denne Institution kun en falsk Tryghedsfølelse ude omkring. Skal der være nogen Mening i Banktilsynet, saa maa det overvaage, at Banklovens Bestemmelser overholdes, saa maa Bankinspektøren føre en Kontrol med Bankerne ude omkring, samtidig med at han driver raadvivende Virksomhed overfor Bankerne. Men i hvilken Form man nu end ønsker Banktilsynet, saa har Bankinspektør Hald afgjort vist, at han ikke egnede sig til den Opgave, han var sat til at varetage. Jeg kan derfor sige paa mit Partis Vegne, at vi føler os tilfredsstillet af de Oplysninger, som den højtærede Handelsminister har fremsat, og mener, at der foreligger fuld Berettigelse for den stedfundne Afskedigelse.

Christmas Møller: Det ærede Medlem Hr. Stauning begyndte med at sige, at Folketinget er det rette Forum til at afgøre denne Sag eller til at drøfte denne Sag og behandle den, og heri er jeg enig med ham, men bedre vilde det selvsagt have været, om vi havde haft en noget anden Stilling her i Dag end den nuværende, hvor vi har den højtærede Minister og det ærede Medlem Hr. Stauning, som er bedst inde i Sagen, og et Finansudvalg, som ogsaa har faaet en Del Meddelelser, som vi andre ikke har, og saa i øvrigt et Ting, som i Virkeligheden skal skønne over, hvad den højtærede Minister og det ærede Medlem siger. Jeg er, som sagt, enig med det ærede Medlem Hr.

Stauning i, at Folketinget er det rette Forum, saa sandt som det er en af Folketingets og Rigsdagens Opgaver at kritisere Ministeriets Administration. Men samtidig med, at jeg siger dette, vil jeg gerne sige, at hvis man skulde ind paa dette rigtige, havde det maaske været nok saa gavnligt, at man ganske naturligt, jævnt og ligetil under Finanslovbehandlingen havde draget dette Spørgsmaal frem, idet man i hvert Fald af de Udtalelser, der er gaaet forud i den socialdemokratiske Presse, kunde forledes til at tro, at nu skulde man have en af disse Debatter, som vi plejer at have, hvor man fra den ene Side absolut skal ende med et Mistillidsvotum, og hvor man fra den anden Side aldeles ikke vil tage Situationen jævnt og ligetil, men straks gøre det samme, som det ærede Medlem Hr. Staunings Ministerium altid gjorde, naar man kritiserede et eller andet, samtlige Ministre sluttede sammen om den Minister, som blev angrebet. Jeg tror, det vilde være rigtigt, om man, hvis man virkelig ønsker, at Folketinget skal udføre sin Opgave paa dette Omraade, kunde drøfte Spørgsmaalet, saaledes som vi hidtil har gjort det i Dag. Dermed skal ikke være sagt, at den Maade og den Tone, som det ærede Medlem Hr. Stauning paa et vist Tidspunkt førte ind i Debatten, var anbefalelsesværdig, og jeg tror, det ærede Medlem Hr. Aksel Jensen havde gjort klogere i aldeles ikke at spørge det ærede Medlem Hr. Stauning, om der var andre og dybereliggende Grunde for den Forespørgsel, han har stillet. Jeg vil i hvert Fald paa mit Partis og egne Vegne tilbagevise den efter min Opfattelse ufine Maade, hvorpaa det ærede Medlem Hr. Stauning diskuterede og angreb den højtærede Handelsminister og spurgte den højtærede Minister om, hvilke der var de virkelige Grunde, spurgte, om der var et personligt Mellemværende o. s. v. Det ved vi jo alle, at ved at stille disse Spørgsmaal gaar man i Virkeligheden i nogen Grad ind for, at der er noget saadant, og det er efter min Mening en urigtig Maade at diskutere paa. Og efter at den højtærede Handelsminister saa klart og tydeligt har tilbevist det ærede Medlem Hr. Staunings Paastand, nærer jeg jo ikke den fjerneste Tvivl om, at det ærede Medlem Hr. Stauning enten vil give Besked paa, hvad han tænkte paa, eller vil give den højtærede Minister en uforbeholden Undskyldning.

Maa jeg i denne Forbindelse sige til det ærede Medlem Hr. Stauning, der omtalte en Artikel, der har staaet i Nationaltidende,